

Conversio Magni Avgvstini, Postea Hypponensis Antistitis Maximi

Werner, Ignaz

Lincii, M DC XCII.

§. X. Veritas adhortatur Posteros, & docet conclusionem meliorem de
æternis faciendam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70025](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70025)

O felix nimium cœlesti vita favore !
 O Mors tartareis digna manere foci,
 Elige, quodcunq; est vel te pax pulchra corona
 Vel metuenda malis mors tua facta manet.

§. X.

Veritas adhortatur Posteros , & docet
 conclusionem meliorem de æternis faciendam.

SEN TENTIA.

Nolite conformari huic sœculo, ne amittatis æternitatem.
 Super epist. ad Cor.

Vidisti in tenuē mundus componitur urnam.
 Quidquid habet vitā certa sepulchra ferat.
 Vidisti, astriferæ te spectent gaudia vitæ !
 Vel certè excipiet te Stygis atra domus.
 Vidisti immotæ stant duræ legibus iræ !
 Respiciet nullas Arbiter ille preces.
 Credito, non capulo suspenditur ensis eburno.
 Nullaque vaginam lumine gemma teget.
 Ensis hic in fontes crudelia fulmina sparget,
 Quem ferit, æterni fulminis igne ferit.
 Jam placidâ se fronte Deus sat præbuit orbis.
 Quod supereft, iræ flebile tempus erit.

Discito

Cup

on
et.

loc

terne

rnam
ferci

urno
et.

et,

rbi,

iscito

Expositio quod omnia quae

in scripturis sunt

Cantus eleuat.



franz. Marchberger del.

*propter eminentem scientiam Iesu christi
ad Phil. 3:18*

152

152
152

152

Discito longa nimis vultum timuisse Tonantis,
 Non jocus est Stygios promeruisse rogos.
 Non jocus est, tristē scelerū geminasse catenam,
 Non jocus est mundum præposuisse Deo.
 Quām gravib⁹ jocus iste rogis damnabitur orco !
 Vmbra diem sequitur, seria poëna jocos.
 Judicis ora time, vultu demurmurat Ætnam,
 Quos tangit, perimit; quos premit, igne ferit.
 Vulnera Divinis crescunt tristissima telis :
 Heu tibi, quem vindex fulmine dextra petit:
 Impie, quis furor est cœlo committere dextras !
 Impie non trepidas, si Deus hostis erit ?
 Ah erras ! qui impune voles illudere Divis :
 Conficitur, quis quis contulit arma Deo.
 Quā grave cū Superis, plenumq; dolore duellū :
 Quām grave cœlestis dextera fulmen habet !
 Fulmina, tela, rotas, lachrymosa sepulchra ca-
 tafas,
 Flebilis ultricis Numinis ira parat.
 Heu fuge crudelē mundi quiscunq; palæstram !
 Non habet, ut metuat, qui fugit, unde cadat.
 Dic satis est, video mundi ferale theatrum,
 Æternum periit, qui tuus actor obit.
 Volvitur æternis mæstissimus ignibus orcus,
 Et tamen his flammis non moveatur homo ?
 Ah satis est, vixisse orbi ! mea carbasa flecto :
 Post aliò current carbasa sacra Deo.

E 3

Heu

Heu nimis immemores in postuma tempor
mentes!

Quàm grave suppiciū, quod levis hora parit
O mea si geminos in fontes lumina currant,

Præteritis toties lumina sicca malis; (pt̄)
Quis quis es ergo fuge! & fac desere castra volū-

Quæ credis roseus prœmia miles habet.
Dic; fugim⁹! post astra placent discede volupta-

Quàm brevis æternos corripit hora rogos?
Effugim⁹! nova castra sequor, metus urget abiit

Nunc lubet æternos volvere mente dies.
Quisquis es, incertæ ne te malè crede volupta-

Imminet à tergo Vindicis ira Poli.
Quisquis es; æternos animo pensabimus igne-

Prævisi seriet nos minùs ira Dei.
Mecum i; fidereo quem flamma vocaverit ælu-

Non habet, ut metuat, qui fugit, unde cada-



PAR

ipor
arit
nt,
iptæ
volo

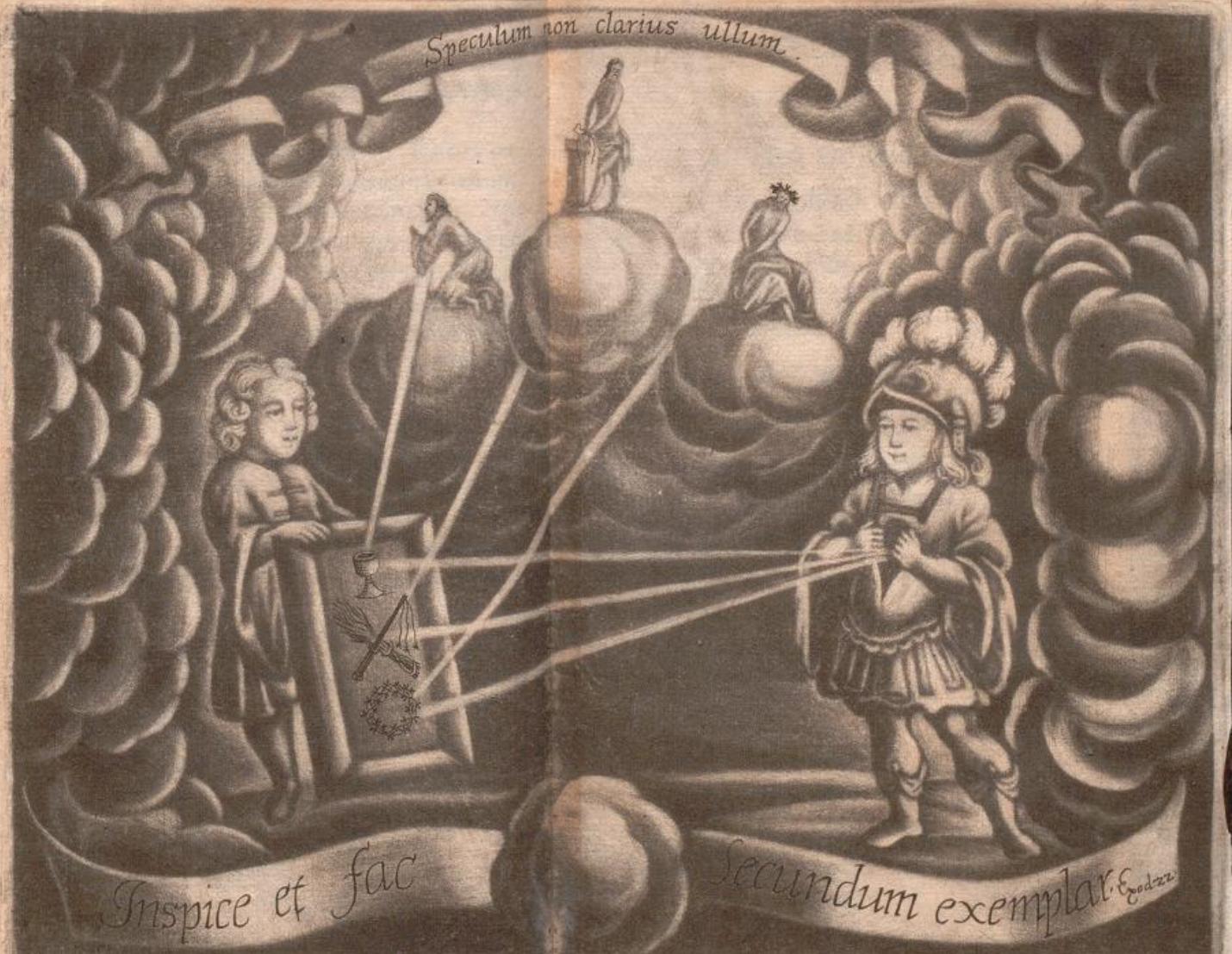
ipta
gos?
abin
s.
upta

igno

ællu
cada

AR

II



Franz Marchberger del.

Johan Georg Schickler Sculp:

